

ρισκεψίαν νὰ φορέσητε τὸν φρικώδη ἐκεῖνον ἰόχρου πῖλον, περὶ τοῦ ὁποίου ἐκφράζεσθε μετὰ τύσης περιφρονησεως. Τὸ χαριέστατον παιδίον σας δὲν ἐκφράζεται ἄλλως περὶ τῆς μικρᾶς νηπιακῆς του ἐσθῆτος, ἣν ἀπαξιοὶ πλέον νὰ φορέση.

Θέλετε καὶ τελευταῖον παράδειγμα; Παρατήρησατε τὸν σύζυγόν σας. Χθές, ἀπῆλθε τῆς οἰκίας δυσηρεστημένος — δὲν ἠὲ χαριστήθη ἐκ τοῦ γεύματος — τὴν δ' ἐσπέραν, περὶ τὴν ἐβδόμην ὦραν ἐπανῆλθεν ἐκ τοῦ βουλευτηρίου φαιδρότατος, μειδιῶν διὰ τε τῶν χειλέων καὶ τῶν ὀφθαλμῶν. Σᾶς ἐφίλησεν ἐνθουσιωδῶς ἐπὶ τοῦ μετώπου. . . εἶνε φυσικόν, βεβαίως, κυρία, ἀλλὰ δὲν θ' ἀρνηθῆτε ὅτι εἶνε καὶ κολακευτικόν. Ἐπειτα ἔρριψε μετ' εὐαρεσκείας ἐπὶ τοῦ παρατυχόντος τραπέζιου τετράδιά τινα καὶ ἄλλα ἔγγραφα· εἰς τὴν τράπεζαν τὰ φαγητὰ πάντα ἀνεξαιρέτως τῷ ἐφάνησαν ἀπαραμίλλα καὶ τὰ κατεβρόχθισε ἀπλήστως.

— Μὰ τί ἔχει ὁ ἄνδρας μου; ἐλέγατε μὲ τὸν νοῦν σας.

— Νὰ σᾶς τὸ ἐξηγήσω ἐγὼ, κυρία. Ὁ σύζυγός σας ἠγόρευσε τὸ πρῶτον χθές ἐν τῷ περιβόλῳ τῶν πατέρων τοῦ ἔθνους. Εἶπε (ἦτο θυελλώδης ἢ συνεδρία καὶ πεισματωδεστάτη ἢ συζήτησις) εἶπεν (ἐν μέσῳ τῶν κραυγῶν καὶ τοῦ θορύβου πλήζας τὸ πρὸ αὐτοῦ ἀναλογεῖον διὰ τῆς βράβδου του) εἶπε:

— « Δὲν ἀκούομεν τίποτε! »

Ἐπειδὴ δὲ αἱ λέξεις αὗται ἔτυχον τῆς γενικῆς ἐπιδοκιμασίας, ἐπειδὴ πανταχόθεν ἀνεφώνησαν: *Πολὺ καλά! Εὖγε!* ἀνηγέρθη καὶ πάλιν καὶ ἐπὶ τὸ κοινοβουλευτικώτερον διατυπώσας τὴν ἰδέαν αὐτοῦ προσεῖπε:

— Ἡ φωνὴ τοῦ ἐντίμου ἀγορευόντος δὲν φθάσει μέχρις ἡμῶν!

Ἡ διακοπὴ αὕτη βεβαίως οὐδόλως ἐπέδρασαν ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς συζητήσεως, ἀλλὰ τὸ πρῶτον τοῦτο βῆμα ἔχει μεγίστην σημασίαν διὰ τὸν σύζυγόν σας. Ἄς εἰπώμεν ὅλην τὴν ἀλήθειαν· ἡ διακοπὴ αὕτη εἶνε θρίαμβος τοῦ συζύγου σας, διότι ἐξ ἤδη ὅλα ἔτη ὁ προσφιλέτης ῥήτωρ ἀναβάλλει ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν νὰ ἐκστομίση τὴν πρῶτην του λέξιν. Τώρα πλέον ἐρρίφθη ὁ κῦβος. Ὁ εὐτυχὴς βουλευτὴς ἐφόρεσε τὸ πρῶτόν του πανταλόν!

Ἀδιάφορον ἂν ἡ αἰτία εἶνε παιδαριώδης ἢ σπουδαία· ἀρκεῖ ὅτι καθιστάμεθα εὐτυχέστεροι. Οὐδὲν σημαίνει ἂν τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἡμῶν εἶνε πῖλος, ἢ σκουφός ἢ χρυσοῦν στέμμα, ἀρκεῖ ὅτι φοροῦντες αὐτὸ θεωροῦμεν ἑαυτοὺς σπουδαιοτέρους, ἰκανοτέρους, καλλιτέρους.

Λοιπόν, μὴ σκῶπτε πολὺ, ἀναγνώσά μου, τὸ ἀρελές παιδίον, ὅτε ἀνάπλεων χαρᾶς ἐπὶ τῇ ἀποκτήσει τοῦ πρώτου πανταλονίου του καὶ φέρον τὸ ἔνδοξον τοῦτο ἔμβλημα, βλέπει μακροτέραν

τὴν σκιὰν αὐτοῦ καὶ χαμηλότερα τὰ δένδρα. Ἀρχίζει τὸ ἀνδρικόν του στάδιον, τὸ προσφιλέ πλάσμα.

Ἀπότου ἐδημιουργήθη ὁ κόσμος οὕτος πόσα πράγματα ἔδωκαν ἀφορμὴν πρὸς ματαιοδοξίαν! Ἐπὶ βασιλείῳ τινός τῆς Γαλλίας ἐθεωρεῖτο τιμὴ ἢ μεγάλη ἕως ἐνεκα τῆς πρὸς τὸν βασιλεῖα ὁμοιότητος, ὡς ἡ μεγάλη φενάκη ἐπὶ τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ', βραδύτερον δὲ ὑπῆρξαν οἱ ἐναβρυνόμενοι διὰ τὴν καλὴν ὄρεξιν ἢ τὴν εὐσαρκίαν αὐτῶν. Πολλοὶ καυχῶνται διὰ τὴν γυναϊκά των, ἄλλοι διὰ τὴν ὀκνηρίαν των, ἢ τὴν εὐφυΐαν των, ἢ τὴν ἀνοησίαν των, διὰ τὸ γένειον, ἢ διὰ τὸν περὶ τὸν λαιμόν των λαιμοδέτην, ἢ διὰ τὸν ἐπὶ τῆς βραχέως των ὕβον· καὶ πῶς νὰ μὴ ἀγαλλῶντο μικρὸν παιδίον διὰ τὸ πρῶτόν του πανταλόνι;

(Gustave Droz.)

K.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐκ περιέργου μελέτης τοῦ Γάλλου ἐπιστήμονος Regnard περὶ τῆς μορφινομανίας μαθητόμενον ὅτι ἡ χρῆσις τῆς μορφίνης ἤρξαστο ἐπεκτεταμένη ἀνά πάσας τὰς κοινωνικὰς τάξεις ἀπὸ τοῦ τελευταίου Γαλλογεραμανικοῦ πολέμου. Ὄντως, διαρκούντος τοῦ πολέμου, οἱ Γερμανοὶ ἰατροί, ὁσάκις δὲν ἐπῆρκον εἰς περιποίησιν τῶν τραυματιῶν, κατηύναζον συνηθέστατα τὰς ὀδύνας τῶν ἐστερημένων ἐτέρας περιθάλψεως δυστυχῶν δι' ὑποδορίων ἐνέσεων μορφίνης. Ὡς ἐκ τούτου οἱ πληγωμένοι, εἰ καὶ τὰ τραύματά των ἐπεδέοντο ἀτελῶς, δὲν ἠσθάνοντο πόνους, ἠδύναντο δὲ νὰ ἀναμένωσι τὰς ἀποτελεσματικὰς βοηθείας ἐπὶ πλείεστας ὥρας καὶ ἐνίοτε ἐπὶ μίαν ἢ δύο ἡμέρας. Ὅλιγον κατ' ὀλίγον ἤρξαντο προστρέχοντες εἰς τοιαύτας ἐνέσεις ἐν ταῖς γερμανικαῖς νοσοκομείοις καὶ βραδύτερον ἐν ταῖς γαλλικοῖς δι' ἕκαστον τραυματίαν κατὰ τε τὰς ἐπίδσεις καὶ τὰς ἐγχειρίσεις. Ἡ μέθοδος αὕτη καθίστα εὐκολωτέραν τὴν μεταφορὰν τῶν τραυματιῶν καὶ ταχύτεραν διὰ τοὺς νοσοκόμους, ὀλιγώτερον δὲ ὀδύνηράν δι' αὐτοὺς τοὺς τραυματίας διότι ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς μορφίνης ἠδύναντο νὰ ὀδοιπορῶσιν οἱ ἀσθενεῖς ἐπὶ ὀλόκληρον ἡμέραν, χωρὶς νὰ παρίσταται ἀνάγκη νυθημέρων καὶ πολυῶρων σταθμῶν, ὅπως ἀποφεύγωσιν οἱ πληγωμένοι τοὺς παρατεταμένους κλονισμούς.

Μετὰ τὸν πόλεμον, ἐπανελθόντες εἰς τὰς ἐστίας των οἱ στρατιῶται οἱ ὑπαχθέντες εἰς τὴν δίαιταν ἐκείνην τὴν τόσον γλυκεῖαν δι' αὐτοὺς, ἀπέκτησαν τὴν κακὴν ἔξιν νὰ προστρέχωσιν εἰς ἐνέσεις μορφίνης, ὁσάκις ἐπάσχον ὑπὸ νευραλγίας ἢ ὑπὸ ἐτέρου δεινοῦ. Βαθμηδὸν δ' ἐπεξέτειναν τὰ ἀπατηλὰ εὐεργετήματα τῆς μορφίνης εἰς τὰς οἰκογενεῖας των, εἰς τοὺς φίλους καὶ γνωρίμους, καὶ μέγας ἀριθμὸς ἀνθρώπων κατέστησαν οὕτω μορφινομανεῖς. Τῆς αὐτῆς μεθόδου ἐγένετο χρῆσις ὑπὸ τῶν ἰατρῶν καὶ κατὰ τὸν τελευταῖον Ρωσσοτουρκικὸν πόλεμον.